

σπιθαμή

σπιθαμή, η, ουσ. [<αρχ. σπιθαμή], βλ. λ. [πιθαμή](#).

- *σπιθαμή προς σπιθαμή*, (ιδίως για έρευνα) επισταμένη έρευνα, ιδίως σε ανοιχτό χώρο: «οι αστυνομικοί έψαξαν σπιθαμή προς σπιθαμή όλη την περιοχή για την ανακάλυψη και σύλληψη των δραπετών».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας